

consomance

REWIND

PREV.

STOP

OPEN

WIND

A

B

PLAY

NEXT

REPEAT

consomance

09-59:29

⏻

⏪

⏩

Consonance CD-120 Linear

Δίδαγμα Ανατολής

—του Γιάννη Καμαρινού—

— Μέχρι πρότινος είχα μια μικρή αλλά εξαιρετικής ηχητικής απόδοσης εμπειρία με ένα εκ των μεγάλων μοντέλων της Opera Audio-Consonance (το εξαιρετικό Droplet CD5.0). Τώρα έλαβα ένα πιο συμβατικό σε εμφάνιση player, το οποίο όμως φέρει συγκεκριμένη σχεδιαστική φιλοσοφία και βραβεία από το εξωτερικό.

Η ιστορία ξεκινάει το 1993, βρίσκοντας την Opera Audio να ασχολείται με λυχνίες, σε μια Κίνα που ήδη είχε επιταχύνει τους ρυθμούς της. Λίγο αργότερα ξεκίνησε η κατασκευή λαμπάτων ενισχυτικών, ενώ όταν αποφασίσθηκε η είσοδος σε ενισχυτικά στερεάς και υβριδικής κατάστασης και ψηφιακούς αναπαραγωγείς, λανσαρίστηκε η ονομασία Consonance. Πλέον υπάρχει πλήρης γκάμα προϊόντων υψηλής πιστότητας, από ολοκληρωμένους ενισχυτές μέχρι ηχεία. Στη σχετική λίστα, πρόσφατα προστέθηκαν τρία αναλογικά πλατώ και δύο βραχίονες!

Το CD-120 Linear αποτελεί την πιο προσιτή πρόταση της εταιρίας στον τομέα των αναπαραγωγέων δίσκων CD. Ήδη στο εξωτερικό έχει αποσπάσει διθυραμβικές κριτικές, ενώ ακόμα και οι δύστροποι Εγγλέζοι συνάδελφοι γνωστού περιοδικού, του απένειμαν τίτλο «Προϊόντος της Χρονιάς» για το 2006. Ακολουθεί το CD-120 Balanced, το οποίο αν και μοιράζεται αρκετά στοιχεία με το υπό εξέταση player, φέρει και σημαντικές

διαφοροποιήσεις. Αξίζει πάντως να έχουμε κατά νου ότι μπορεί το Linear να φθάνει στον καταναλωτή σε τιμή κάτω των 1000 ευρώ, σε καμία περίπτωση όμως δεν παρουσιάζεται σαν «λύση ανάγκης» ή μια «καλή εισαγωγή στον κόσμο του Hi-Fi». Το γιατί, στις γραμμές που ακολουθούν.

Η πρώτη εντύπωση

Εν πρώτοις, η κατασκευή διακρίνεται για τη στιβαρότητά της και την αρτιότητα σε επιμέρους τομείς (φινίρισμα, αίσθηση πλήκτρων). Το σασί είναι κατασκευασμένο εξ ολοκλήρου από αλουμίνιο. Η πρόσοψη, λιτή και μοντέρνα, χαρακτηρίζεται από τις μινιμαλιστικές σχεδιαστικές επιλογές, φέρνοντας ευρωπαϊκό... αέρα στη συνολική αισθητική. Οδηγός φόρτωσης και οθόνη ενδείξεων καταλαμβάνουν το μεσαίο τμήμα, με τα πλήκτρα να μοιράζονται παραπλεύρως. Παρέχονται οι άκρως απαραίτητες έξοδοι (rca και ομοαξονική, με επίχρυσα βύσματα), ενώ στη συσκευασία περιλαμβάνεται ένα πολύ όμορφο μεταλλικό τηλεχειριστήριο, που απαιτεί τον σχετικό χρόνο εξοικείωσης.

cd120-linear high-end compact disc player

Στο εσωτερικό

Τα σημαντικά όμως ξεκινούν με την «ανάγνωση» του εσωτερικού. Οι κινήσεις έχουν προικίσει τη συσκευή με ένα προσεγμένο και πλήρες τμήμα τροφοδοσίας. Ο μετασχηματιστής τοποθετείται πίσω από τον οδηγό ανάγνωσης, με το τμήμα εξομάλυνσης (με χρήση πυκνωτών χωρητικότητας 2x10000μF) να καταλαμβάνει τον χώρο δεξιά. Κάτω από τον οδηγό ανάγνωσης τοποθετείται η πλακέτα με το chip της ψηφιακής επεξεργασίας. Και τα δύο εδράζουν σε υποσασί. Τέλος, στην αριστερή πλευρά έχουν τοποθετηθεί τα της επεξεργασίας και μετατροπής του ψηφιακού σήματος σε αναλογικό. Μπορεί να χρησιμοποιούνται μερικά εκατοστά παραπάνω καλωδίωσης, αυτό όμως επιτρέπει την πλήρη ανεξαρτησία των επιμέρους τμημάτων. Η φιλοσοφία που έχει κατασκευαστεί το CD-120 Linear, σύμφωνα και με αυτά που ανακοινώνει η εταιρία, θέλει να χρησιμοποιούνται όσο το δυνατόν λιγότερα ψηφιακά τμήματα, στη διαδρομή από τον οδηγό έως την αναλογική έξοδο. Ξεχάστε τα τσιπάκια που προσφέρουν πολύμπιτη υπερδειγματοληψία και αρκεστείτε σε μια εναλλαγή μεταξύ 44.1 και 88.2 KHz, πάντα στα 16bit. Ένα ζεύγος «απλών» DAC της Philips (TDA-1543) μετατρέπει το

σήμα και το οδηγεί στη προενίσχυση, με χρήση J-FET, απουσία οποιουδήποτε ψηφιακού φίλτρου και βαθμίδων με τελεστικούς! Ομολογουμένως, αυτή η επιλογή ξαφνιάζει, μιας και έχουμε συνηθίσει πλέον τα φίλτρα και τις δαιδαλώδεις επεξεργασίες, αφήνοντας τέτοιου είδους σχεδιαστικές επιλογές σε ιδιαίζουσες κατασκευές, σίγουρα με τέσσερα ψηφία στην τιμή, από εξίσου ιδιαίζοντες μηχανικούς. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο που η Consonance παραπέμπει, μέσω υπερσύνδεσης (link) σε άρθρο του κου Ryohei Kusunoki, ο οποίος εξηγεί λεπτομερώς τα υπέρ της συγκεκριμένης σχεδιαστικής φιλοσοφίας. Να αναφέρω μια λεπτομέρεια; Η συγκεκριμένη υπερσύνδεση του ιστοτόπου της Opera Audio, μας οδηγεί στον τόπο της ιαπωνικής Sakura Systems και της 47 Laboratories! Προσθέστε όσα θαυμαστικά ακόμα θέλετε, έστω και αν δεν καθίσταται σαφές ότι οι εξ Ιαπωνίας κύριοι έχουν συνεργαστεί με τους εκ Κίνας προερχόμενους. Η υιοθεσία της (ούτως ή άλλως ανατολίτικης) φιλοσοφίας που θέλει τις πολύπλοκες καταστάσεις να αποτελούν προϊόντα απλών σκέψεων και εφαρμογών, εδώ εφαρμόζεται πλήρως. Και αυτό για τον υπογράφοντα αποτελεί ισχυρό σημείο εγγύησης για το ότι αυτού του είδους οι υλοποιήσεις υπη-

ρετούν τη μουσική και όχι τους καταλόγους προϊόντων των εταιριών. Στην περίπτωση που εξετάζουμε, η πράξη ακολουθεί τη θεωρία;

Από τη θεωρία στην πράξη

Τοποθέτησα το player στο ράφι του rack της ΤΑΟC και αμέσως το τροφοδότησα με ρεύμα (πολύπριζο και καλώδιο της QED), ενώ η σύνδεση με τον προενισχυτή PA-1 της Monolithic Sound, πραγματοποιήθηκε με το interconnect Chorus της Chord.

Δέκα και πλέον λεπτά προθέρμανσης απαιτούνται, προκειμένου η συσκευή να αποδώσει τα μέγιστα. Τον οδηγό ανάγνωσης θα τον ήθελα πιο σταθερό και τις αντιδράσεις στις εντολές πιο γρήγορες. Δεν υπάρχει δυνατότητα απ'ευθείας αναπαραγωγής κάποιου κομματιού, παρά μόνο με την πλοήγηση μέσω των «εμπρός»-«πίσω» πλήκτρων, ενώ στα θετικά καταγράφω τη δυνατότητα ρύθμισης της οθόνης σε τέσσερα επίπεδα φωτεινότητας, το τέταρτο τελείως σβηστό. Καλώς ή κακώς, σε αυτό το επίπεδο, οι ενδείξεις της οθόνης θα αναγραφούν μόνο εάν τις επαναφέρουμε από το τηλεχειριστήριο και όχι όταν θα αλλάξουμε ηθελημένα track. Η συχνότητα της δειγματοληψίας θα αλλάξει μόνο σε κατάσταση ηρεμίας, πάλι από το τηλεχειριστήριο.

Ξεκινώ την αναφορά μου από ένα δίσκο βινυλίου που έχω εγγράψει και σε cdr, προκειμένου να τον χρησιμοποιώ στις δοκιμές. Πρόκειται για το Piano Concerto No.1 του Tchaikovsky, με τον V.I. Ashkenazy στο πιάνο και τον L. Maazel στη διεύθυνση της Συμφωνικής του Λονδίνου (Decca, 1963 – εκτύπωση της ιαπωνικής Super Analogue Disc). Σπουδαία ηχογράφηση με απαιτήσεις στις χροίες και την απόδοση της δυναμικής περιοχής. Το CD-120 Linear ανταποκρίνεται στις προσδοκίες για τονική ισορροπία. Τα επιμέρους τμήματα της ορχήστρας διατηρούν την αυτοτέλειά τους, με τις μελωδικές και ρυθμικές γραμμές να ακούγονται καθαρά. Αλλά και η δυναμική περιοχή επέτρεψε την απροβλημάτιστη μετάβαση από piano σε forte και αντίστοιχα. Πρέπει όμως εδώ να αναφερθεί το γεγονός ότι το αναλογικό στάδιο προσφέρει 0.35V επιπλέον (συνήθως η τάση εξόδου ορίζεται στα 2V), προσφέροντας παραπάνω... «γκάζι». Προσοχή σε συγκρίσεις A/B λοιπόν.

Οι ακροάσεις συνεχίστηκαν με πολυμελείς ορχήστρες και χορωδίες. Σκοπός μου, μετά την πρώτη πολύ καλή εντύπωση, ήταν να «στριμώξω» το Linear σε όλους τους τομείς. Στις σημειώσεις μου ξεχωρίζω το Das Klagende Lied του G. Mahler, της Nimbus (ηχογράφηση του 1967 και ψηφιακή εκτύπωση του 1987). Η ανταπόκριση της συσκευής είναι τέτοια που με κρατάει στη θέση ακρόασης και μετά από πολύ καιρό απολαμβάνω ολόκληρο το έργο! Η στερεοφωνική εικόνα λαμβάνει μεγάλες διαστάσεις, ιδίως στον οριζόντιο άξονα. Η χορωδία «ξεκολλάει» από την ορχήστρα, χωρίς όμως να διασπά την ενότητα του έργου. Τόσο οι ταυτόχρονες κορυφώσεις, όσο και τα πιο χαμηλά περάσματα σε συνδυασμό με solo φωνές διαθέτουν μεστότητα και καθαρότητα, χωρίς απώλεια της συνολικής ενορχηστρωτικής πυκνότητας της εγγραφής. Πάντως, διατηρώ κάποιες επιφυλάξεις σχετικά με την απόδοση των αντηχήσεων των χώρων ηχογράφησης. Ενώ οι διαστάσεις των χώρων περιγράφονται ικανοποιητικά προς όλες τις κατευθύνσεις, οι «ουρές» του reverb (φυσικού αλλά και τεχνητού, σε ό,τι αφορά τις πιο κάτω ακροάσεις) σαν να βιάζονται να σβήσουν...

Ακολούθησαν αρκετές jazz επιλογές, επικεντρώθηκα όμως σε ορισμένες όμορφες, νέες, γυναικείες φωνές (Susie Arioli, Katie Melua, Johanne Blouin κ.α) από τους καταλόγους των ECM, Enja, Dramatico και Justin Time Records. Και οι ερμηνείες αυτές μου αρέσουν πάρα πολύ αλλά και οι εγγραφές διακρίνονται για την αρτιότητά τους. Κομμάτια με δύο όργανα ή φωνή συνοδεία 1-2 οργάνων,

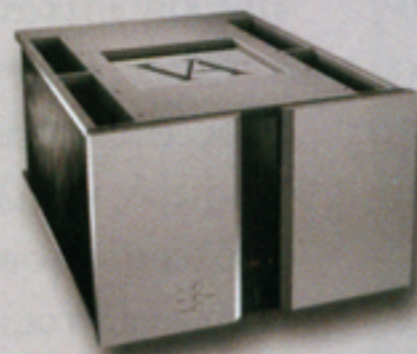

mythos
SOUND OF FUTURE

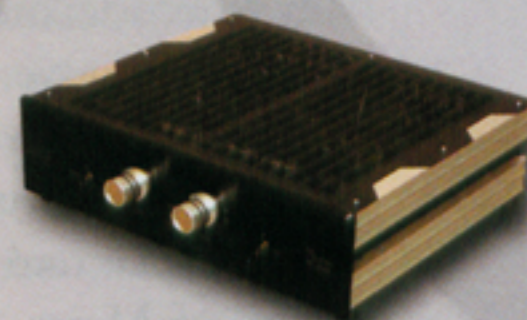
Mythos Premonition

Mythos Aenaon

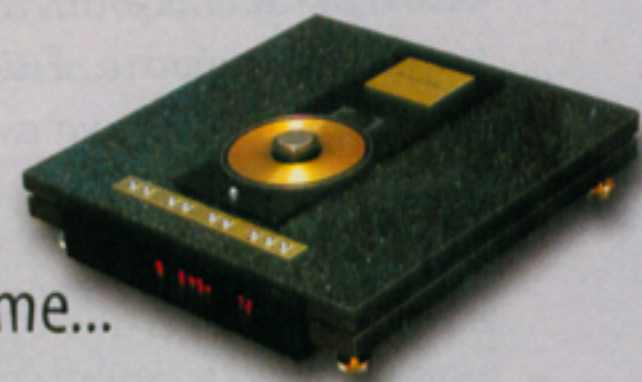
....Vitus SS101

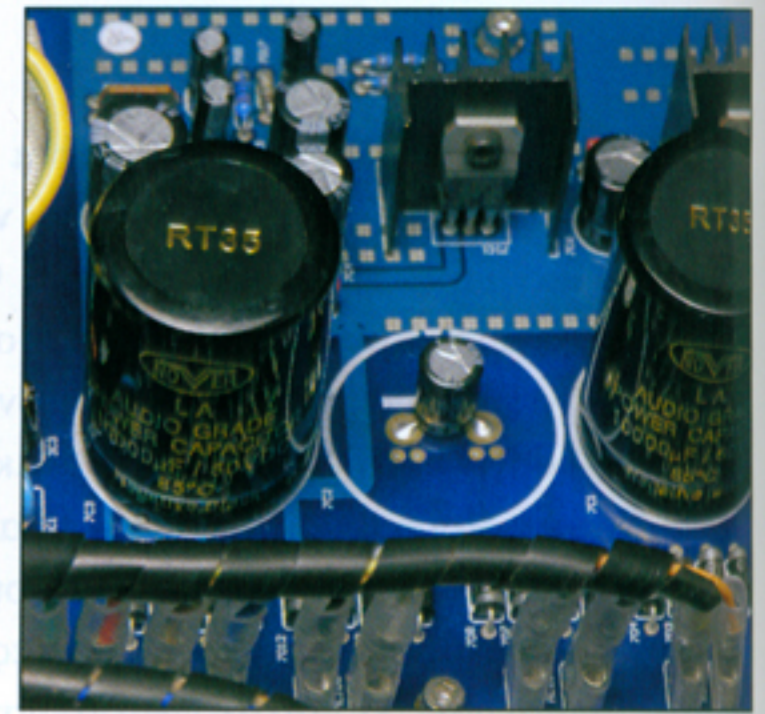
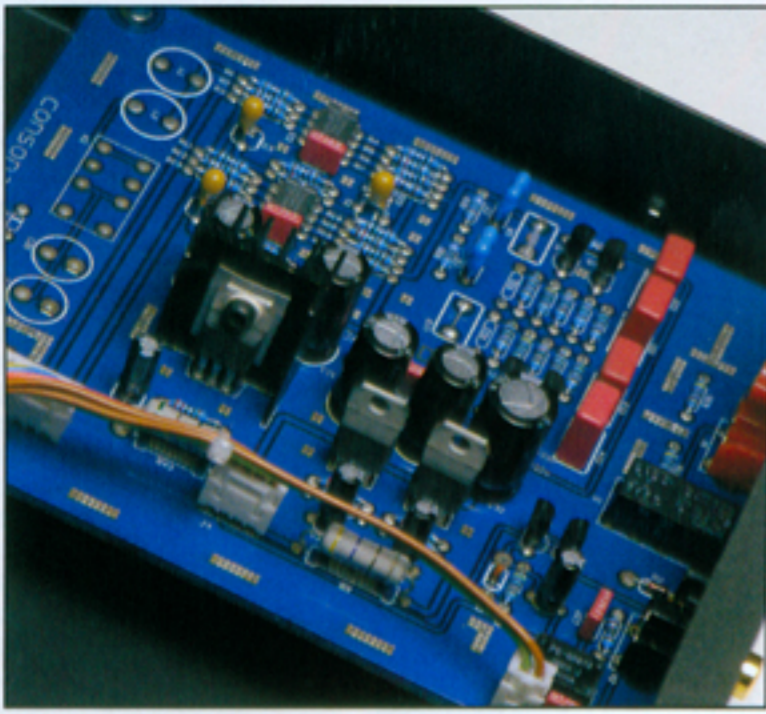
Nat Plasma....

....Crystal Powerstrip

Ancient Audio Lektor Prime...

αποτελούν «επίδειξη δύναμης» για το Consonance. Τα όργανα διατηρούν την αυτοτέλειά τους, χάρη σε έναν ισχυρό συνδυασμό όγκου και ηχοχρωματικού πλούτου, ενώ οι φωνές έρχονται ένα βήμα πιο μπροστά, προς τη θέση ακρόασης, χαρακτηριζόμενες από τις λεπτομέρειες των φωνητικών ερμηνειών. Θα ήθελα λίγη εντονότερη παρουσία στις υψηλότερες νότες. Κατά τα άλλα, το σύστημα όχι μόνο έστηνε πολύ καθαρά το σύνολο, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις καθίστατο σαφές το τι είδους μικρόφωνο είχε χρησιμοποιηθεί ή ακόμα και αν η φωνή είχε τύχει αρκετής ψηφιακής επεξεργασίας!

Ακολούθησαν δίσκοι με πιο «σκοτεινές» διαθέσεις, από το ρεπερτόριο της gothic/dark wave σκηνης, με τα ηλεκτρικά όργανα να εναλλάσσονται με αμιγώς ηλεκτρονικές συνθέσεις. Αναφέρω ενδεικτικά τα άλμπουμ των Sisters of Mercy «First and Last and Always», των Die Form «Suspiria De Profundis» (σ.σ.: οι μάγοι του φοντουριστικού ήχου έρχονται για μια συναυλία στις 26/1στη χώρα μας! Το καλύτερο δώρο για την νέα χρονιά!!!) και τη συλλογή «Sex...Goth...Electronics» με νορβηγικά σχήματα. Για την απόδοση του ύφους, δεν έχω να αναφέρω πολλά πράγματα. Το CD player «έδεσε» με τον τελικό Cairn KO2 και τα Audio Spectrum Ηλέκτρα, μεταφέροντας –ακόμα και σε χαμηλές εντάσεις- το

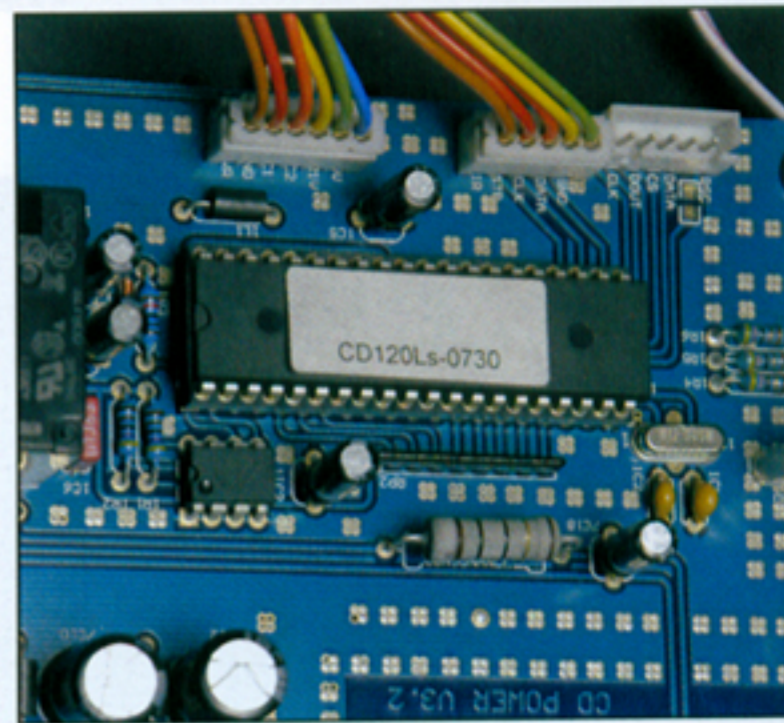
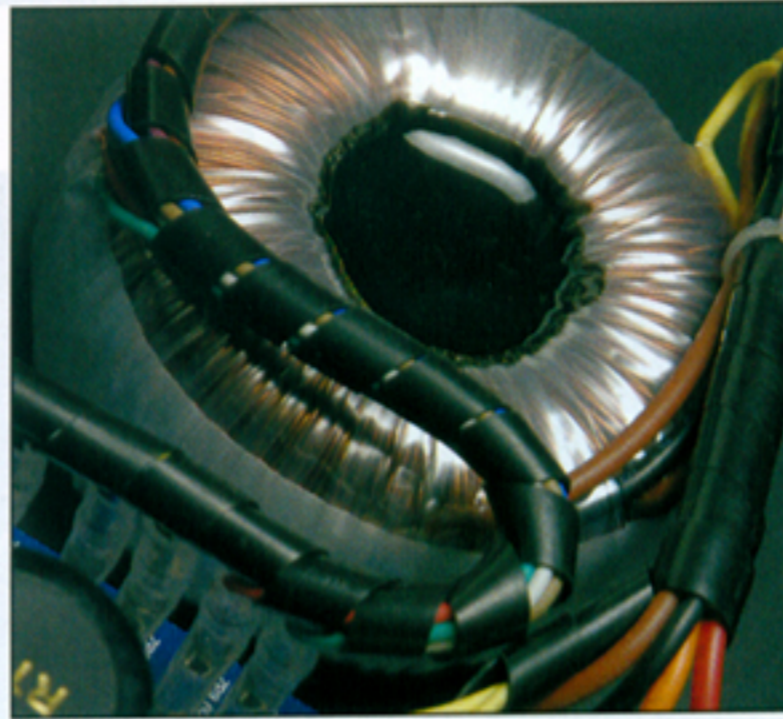
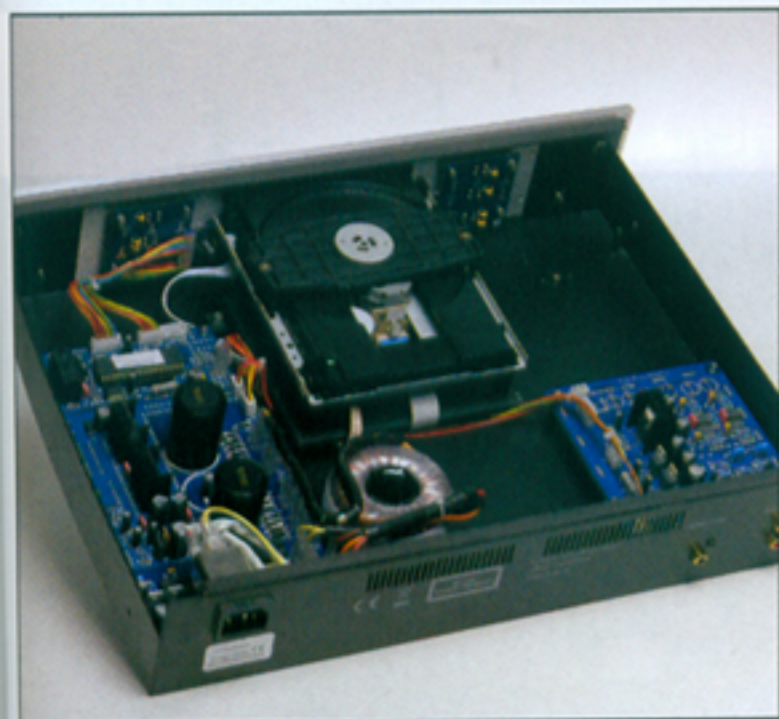
φορτισμένο συγκινησιακά κλίμα. Παρότι εδώ ανέμενα τα πράγματα να αγριέψουν λίγο, ελέω και της χρήσης της δυναμικής περιοχής στις συγκεκριμένες εγγραφές (απουσιάζουν συνήθως τα χαμηλά περάσματα, όπως συμβαίνει σε όλο το φάσμα της rock/pop), το CD-120 Linear διατήρησε την πολύ καλή συμπεριφορά του, χωρίς να... βγάζει νύχια. Ελπίζω να γίνομαι κατανοητός, διότι δεν εννοώ ότι αφαίρεσε την πυγμή της ηλεκτρικής κιθάρας ή την επιθετικότητα μιας ηλεκτρονικής μπότας. Η εγγραφή διατήρησε το ύφος της και το player την ακολούθησε, χωρίς να αλλοιώσει, προς το επιθετικότερο, την τονική του ισορροπία.

Περνώντας σε γενική αναφορά σημειώνω ότι η μεσοχαμηλή περιοχή κατά περίπτωση αποκτά ελαφρύ προβάδισμα. Εάν η ηχογράφηση είναι τονισμένη στην περιοχή από 250-800Hz, τότε το CD θα ...ανταποκριθεί διακριτικά σε αυτό το ...κάλεσμα. Τουλάχιστον έτσι αντέδρασε στο δικό μου σύστημα. Ωστόσο, αυτό περνάει σε δεύτερη μοίρα, μιας και ούτε συμπίεση στο σήμα εισάγεται, ούτε η χαμηλομεσαία θα αποκτήσει προβάδισμα, προκειμένου να κρύψει ατέλειες της χαμηλής περιοχής!

Η τελευταία διαθέτει ικανό εύρος, φθάνει πραγματικά βαθιά και επιτρέπει την ακουστική απόλαυση των grand cassa, των χαμηλόσυχνων πει-

ραματισμών μοντέρνων ηλεκτρονικών συνθέσεων και το σώμα των φυσικών οργάνων, ταρακουνώντας τον χώρο ακρόασης, ακόμα και με τα δίδρομα ηχεία. Τα ρυθμικά τμήματα αναπτύσσονται αρμονικά, κάτω από τις μελωδικές γραμμές. Η επάρκεια του ρεύματος είναι φανερή σε αυτό το σημείο.

Στη μεσαία περιοχή, η καθαρότητα συνδυάζεται με την διευρυμένη δυναμική περιοχή και την αρμονική πληρότητα, που διαθέτει συνολικά η συσκευή, επιτρέποντας σε φωνές και όργανα να αποκτούν υπόσταση αλλά και ομοιογένεια, τελικά, σε όλο το πλάτος του φάσματος. Μπορεί οι πιο χαμηλές συχνότητες να ξενίζουν (θετικά) με τη γραμμική τους απόδοση, στη μεσαία όμως γίνεται πολύ «αθόρυβη δουλειά», προκειμένου να αναδειχθεί το στοιχείο της ομοιογένειας. Η υψηλή περιοχή αποτέλεσε τέλος το σημείο στο οποίο στάθηκα αρκετά. Αρχικά θεώρησα ότι η έλλειψη φίλτρου έχει οδηγήσει σε υποχώρηση αυτής της περιοχής. Καθώς όμως οι ώρες περνούσαν, γινόταν όλο και πιο σαφές ότι και οι αρμονικές συχνότητες όλων των οργάνων ήταν παρούσες και ταχύτητα υπήρχε και διαφάνεια. Η τελευταία λέξη χρησιμοποιείται εδώ με λίγο διαφορετικό τρόπο. Έχουμε συνηθίσει τα ψηφιακά μέσα να παρέχουν υψηλή περιοχή «λαμπρή»,

Τιμή: 850 €

Music Lover

Τηλ.: 210.72.34.992

Τεχνικά χαρακτηριστικά

Έξοδοι: RCA, Coaxial

Απόκριση συχνοτήτων: 20Hz-20KHz, >+/-0.5dB

Λόγος S/N: <-100dB

Παραμόρφωση: >0.12%

Διαστάσεις: 450mm x 430mm x 320mm (ΠxΥxΒ)

Βάρος: 10kg

κατηγορία. Και σαφώς, νέα μοντέλα, υψηλότερης τιμής έχουν πολλά να προσφέρουν.

Ακούστε όμως μουσική! Διότι τελικά το player αυτό επιτυγχάνει τον κύριο σκοπό του: μαγεύει με την απόδοσή του! Άξιοι οι κατασκευαστές, που επένδυσαν στη συγκεκριμένη σχεδιαστική φιλοσοφία και μας προσφέρουν αυτού του είδους την προσέγγιση, σε ένα προσιτό «πακέτο» υψηλού επιπέδου.

- ▲ Ομοιογένεια, «αναλογική απόδοση», ηχοχρώματα, χαμηλό, σχεδίαση
- ▼ Αργός οδηγός, ασάφειες στις αντηχήσεις

ήταν ένα συνολικά καλύτερο «δέσιμο» της στερεοφωνικής εικόνας και βελτίωση στα άκρα του φάσματος. Εν τούτοις, τις περισσότερες ημέρες, οι ακροάσεις πραγματοποιήθηκαν στα 44.1KHz.

Η αποτίμηση

Σε σαφώς ακριβότερες υλοποιήσεις έχω «ανακαλύψει» εκ νέου τις εγγραφές. Και έχω λάβει ακόμα πιο ολοκληρωμένα επιμέρους στοιχεία. Αλλά αυτό το σύνολο ομοιογένειας-γραμμικότητας-ηχοχρωμάτων είναι εντυπωσιακό. Πλησιάζει τόσο πολύ στα αναλογικά συστήματα, που όχι μόνο μας υποχρεώνει να δώσουμε τα εύσημα στην κινέζικη εταιρία, αλλά και να αναρωτηθούμε ακόμα πιο σοβαρά, εάν αντιμετωπίζουμε την ψηφιακή τεχνολογία με τον προσηκόντα τρόπο.

Τα τελευταία χρόνια ερχόμαστε πάντα αντιμέτωποι με ερώτηση του τύπου «μά είναι δυνατόν; Μπορεί να παίζουν τόσο καλά, φθηνότερα cd players; Και αν παίζουν αυτά έτσι, τότε τι γίνεται με τα ακριβότερα;». Στην τελευταία έκθεση που συναντηθήκαμε, το ερώτημα ήταν πολύ έντονο. Ξεχάστε όμως προς στιγμήν τα της Κίνας. Είπαμε, οι άνθρωποι κάνουνε δουλειά. Ξεχάστε και τα περί σχέσης κόστους/απόδοσης. Δεν είναι το φθηνότερο player της αγοράς, ανήκει ουσιαστικά στη μεσαία

με τα κύμβαλα και τα πιατίνια να «αστράφτουν». Και όσο αυξάνει η αναδειγματοληψία, τόσο πιο πολλές λεπτομέρειες εισπράττουμε, είναι η αλήθεια. Εδώ υπάρχει επαρκής ανάλυση αλλά το σημείο κλειδί είναι και πάλι η ομοιογένεια. Τα πιατίνια της drums, για παράδειγμα, διαθέτουν εξαιρετικά πυκνή αρμονική δομή, που δεν είναι εύκολο να καταγραφεί πλήρως στα μέσα αποθήκευσης. Η αλλαγή από τα αναλογικά μέσα στα ψηφιακά δυσκόλεψε μάλιστα ακόμα περισσότερο τα πράγματα και η εμπειρία μου στις ηχογραφήσεις μου επιτρέπει να διατυπώσω με ασφάλεια ότι έχουμε αρκετό δρόμο ακόμα...

Ε, λοιπόν, το Consonance CD-120 Linear διαθέτει μια από τις πλέον αξιομνημόνευτες υψηλές περιοχές που έχω συναντήσει σε ψηφιακό μέσο, ανεξαρτήτως τιμής! Όχι την πιο διευρυμένη, όχι την πιο καθαρή αλλά την πιο μεστή και ανθρώπινη! Λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτή η περιοχή καθορίζει σε μεγάλο βαθμό το πόσο γρήγορα μας κουράζει αυτό που ακούμε, καταθέτω ότι δεν θυμάμαι σε δοκιμή CD player να καθλώνομαι τόσο εύκολα από το μουσικό περιεχόμενο και να ακούω ολόκληρο το δίσκο. Α! Ξέχασα να σας αναφέρω και τα σχετικά με τη συχνότητα δειγματοληψίας. Η βασική διαφορά που έλαβα στα 88.2KHz